

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **C.**, bývajúcej v T., 2/ **G.**, bývajúcemu v T., 3/ **O.**, bývajúcemu v B., 4/ **K.**, bývajúcej V., všetkých zastúpených JUDr. A., advokátkou so sídlom v K., proti žalovaným 1/ **S.**, so sídlom v K., 2/ **M.**, so sídlom v K., 3/ **M.**, so sídlom v B., **o určenie, že konfiškovaný majetok štát nikdy platne nenadobudol**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 29 C 12/2004, na dovolanie žalobcov 1/ až 4/ proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 8. júna 2006 sp. zn. 2 Co 305/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Žalobou podanou na súde 16. januára 2004 sa právna predchodkyňa žalobcov 1/, 2/ (Dr. G., narodená X., naposledy bývajúca T., ktorá zomrela X.) a žalobcovia 3/, 4/ domáhali proti žalovaným, aby súd určil, že štát vlastnícke právo k nehnuteľnému a hnutel'nému majetku Š., narodeného X. v K., zomrelého X. v Maďarsku, odňatého konfiškáciou podľa Dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. Výmerom č. 50368/1946 z 30. septembra 1946 a Výmerom č. 50368/1946 z 1. októbra 1946, vydaných Národným výborom mesta K., a vlastnícke právo k nehnuteľnému a hnutel'nému majetku M., rodenej H., narodenej L. a zomrelej X. Maďarsku, odňatého konfiškáciou podľa Dekrétu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb. Výmerom č. 50368/1946 z 1. októbra 1946, vydaného Národným výborom mesta K., nikdy platne nenadobudol. Ďalej žiadali určiť, že „dedičské právo žalobcov

k majetku, odňatého konfiškáciou na ťarchu ich rodičov otca Š., narodeného dňa X. v K., zomrelého dňa X. v MR, Výmerom č.j. 50368/1946 z 30. sept. 1946 a Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaných Národným výborom mesta K., a matky M., rodenej H., narodenej dňa X. a zomrelej dňa X. v Maďarsku, Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaného Národným výborom mesta K., je zachované, existujúce“, resp. alternatívne určiť, že „konfiškovaný majetok Š., narodeného dňa X. v K., zomrelého dňa X. v MR, Výmerom č.j. 50368/1946 z 30. sept. 1946 a Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaných Národným výborom mesta K., a M., rodenej H., narodenej dňa X a zomrelej dňa X. v Maďarsku, Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaného Národným výborom mesta K., patrí do dedičstva po poručiteľoch.“

Okresný súd K. I uznesením z 20. apríla 2005 č.k. 29 C 12/2004-55 žalobcov, prostredníctvom ich právnej zástupkyne vyzval, aby pod následkom odmietnutia podania (§ 43 ods. 2 O.s.p.) v lehote 30 dní doplnili žalobu o presnú špecifikáciu nehnuteľností, ktorých sa podaná žaloba týka, v súlade s údajmi v katastri nehnuteľnosti (t.j. listy vlastníctva, čísla parciel, katastrálne územia a výmery), ako i o presnú špecifikáciu hnutel'ného majetku (t.j. evidenčné a popisné údaje), ďalej aby uviedli cenu nehnuteľného a hnutel'ného majetku, ktorý je predmetom konania, ako i presné sídla (ulicu a číslo) žalovaných 1/ až 3/.

Žalobcovia na uvedenú výzvu reagovali písomným podaním z 29. apríla 2005. Označili v ňom presné sídla žalovaných 1/ až 3/ a uviedli v ňom, že berú žalobu späť v časti, ktorou sa domáhali aby súd určil, že „dedičské právo žalobcov k majetku, odňatého konfiškáciou na ťarchu ich rodičov otca Š., narodeného dňa X. v K., zomrelého dňa X. v MR, Výmerom č.j. 50368/1946 z 30. sept. 1946 a Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaných Národným výborom mesta K., a matky M., rodenej H., narodenej dňa X. a zomrelej dňa X. v Maďarsku, Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaného Národným výborom mesta K., je zachované, existujúce“, resp. alternatívne aby súd určil, že „konfiškovaný majetok Š., narodeného dňa X. v K., zomrelého dňa X. v MR, Výmerom č.j. 50368/1946 z 30. sept. 1946 a Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaných Národným výborom mesta K., a M., rodenej H., narodenej dňa X. a zomrelej dňa X. v Maďarsku, Výmerom č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaného Národným výborom mesta K., patrí do dedičstva po poručiteľoch.“ Zároveň žiadali pripustiť rozšírenie žaloby o určenie, že „Výmer č.j. 50368/1946 z 30. sept. 1946 vydaný Národným výborom mesta K. na ťarchu Š., nar. dňa X. v K., zomrelého dňa X.

v MR, ďalej Výmer č.j. 50368/1946 z 1. okt. 1946, vydaný Národným výborom mesta K., na Ľarchu Š., nar. dňa X. v K., zomrelého dňa X. v MR, ako i M., rodenej H., nar. dňa X. a zomrelej dňa X. v Maďarsku, sú od počiatku právne neúčinnými správnymi aktmi.“ Písomným podaním z 23. mája 2005 doplnili, že ich žaloba je žalobou určovacou v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p. a nie žalobou na vydanie hnutel'ného a nehnuteľného majetku, ako i že konfiškačné rozhodnutia, ktorými došlo k odňatiu majetku, neobsahovali cenu odňatého majetku a že súdny poplatok za žalobu zaplatili v správnej výške. Súčasne v tomto podaní navrhli rozhodnúť „o našich návrhoch na pripustenie zmeny pôvodného návrhu petitu“.

Okresný súd K. I uznesením z 5. augusta 2005 č.k. 29 C 12/2004-63 odmietol podanie žalobcov, ktorým sa domáhali určenia, že štát podľa dekrétu č. 108/1945 Zb. a výmeru Národného výboru mesta K. č. 50368/1946 platne nenadobudol vlastnícke právo k hnutel'nému a nehnuteľnému majetku ich otca Š. a matky M.. Zároveň zastavil konanie o určenie dedičských práv žalobcov k hnutel'nému a nehnuteľnému majetku ich otca Š. a matky M., konfiškovaného podľa dekrétu č. 108/1945 Zb. a výmeru Národného výboru mesta K. č. 50368/1946. Rozhodol tiež, že nepripúšťa zmenu žaloby o určenie právnej neúčinnosti výmerov Národného výboru mesta K. č. 50368/1946 z 30. septembra 1946 a 1. októbra 1946 v časti týkajúcej sa rodičov žalobcov. Odmietnutie podania žalobcov odôvodnil tým, že v tomto procesnom úkone nie je uvedená presná špecifikácia dotknutých hnutel'ností a ani nehnuteľností, ktorých sa podanie týka (nie je uvedené katastrálne územie, nie je označený list vlastníctva, číslo parciel, ich výmera). Keďže žalobcovia napriek súdnej výzve neopravili a nedoplnili procesný úkon, ktorý by mohol byť podľa obsahu návrhom na začatie konania, odmietol ho podľa § 43 ods. 2 O.s.p. Zastavenie konania odôvodnil súd tým, že žalobcovia vzali späť žalobu o určenie ich dedičských práv k hnutel'nému a nehnuteľnému majetku ich otca Š. a matky M., konfiškovaného podľa dekrétu č. 108/1945 Zb. a výmeru Národného výboru mesta K. č. 50368/1946 (resp. o určenie, že tento majetok patrí do dedičstva po ich rodičoch). Na odôvodnenie výroku, ktorým nepripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcov (aby bolo určené, že výmery Národného výboru mesta K. č. 50368/1946 z 30. septembra 1946 a 1. októbra 1946 sú od počiatku právne neúčinné) súd prvého stupňa uviedol, že výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 95 ods. 2 O.s.p.).

Uvedené uznesenie napadli žalobcovia odvolaním vo výroku, ktorým bolo ich podanie odmietnuté, a tiež vo výroku, ktorým nebola pripustená zmena žaloby. Výrok o zastavení konania odvolaním nenapadli.

Krajský súd v K. uznesením z 8. júna 2006 sp. zn. 2 Co 305/2005 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bolo podanie žalobcov odmietnuté, a odmietol ich odvolanie proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa, ktorým nebola pripustená zmena žaloby. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že z podanej žaloby a jej doplnenia nie je možné zistiť, ktorých hnutelných a nehnuteľných vecí sa má určovacia žaloba týkať, bez ktorého upresnenia by sa stalo súdne rozhodnutie nevykonateľným a nemohlo by slúžiť na ochranu práv žalobcov. Preto v časti, pokiaľ súd prvého stupňa podanie žalobcov odmietol, jeho rozhodnutie ako vecne správne v zmysle § 219 O.s.p. potvrdil. Odvolanie žalobcov proti výroku uznesenia prvostupňového súdu o neprípustení zmeny žaloby odmietol s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. z dôvodu procesnej neprípustnosti odvolania proti tomuto výroku (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. a nepodaním návrhu na náhradu trov konania zo strany v odvolacom konaní úspešných žalovaných.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia, ktoré odôvodnili tým, že v konaní im bola znemožnená realizácia ich procesných práv (§ 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 O.s.p.), v konaní došlo k tzv. inej vade konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Opodstatnenosť opravného prostriedku vyvodzovali z toho, že procesný postup súdov viedol k tomu, že sa nemohli domôcť svojich riadne a zákonným spôsobom uplatnených práv. Súdy im tiež nevytvorili možnosť predniesť a doplniť návrhy na vykonanie dokazovania a vyjadriť sa k vykonaným dôkazom. Vzhľadom na to žiadali, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Žalovaní 2/, 3/ vo vyjadrení k dovolaniu žalobcov zhodne navrhli dovolanie ako neprípustné odmietnuť. Žalovaný 1/ sa k dovolaniu žalobcov písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátkou, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti uzneseniu. Pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané v tejto procesnej forme, je dovolanie proti nemu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa ak a/ odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo ak c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje znaky niektorého z uvedených uznesení, a preto prípustnosť dovolania z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nemožno vyvodiť.

So zreteľom na to by prípustnosť dovolania prichádzala do úvahy len v prípade výskytu niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p.; povinnosť skúmať, či konanie nie je zaťažené niektorou z nich, vyplýva pre dovolací súd z ustanovenia § 242 ods. 1 O.s.p. Dovolací súd sa preto neobmedzil len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je zaťažené procesnou vadou v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak je konanie, v ktorom bolo vydané, postihnuté niektorou zo závažných, v ňom vymenovaných procesných väd (nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, zákonom predpísaného spôsobu začatia konania, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. dovolatelia nenamietali a v dovolacom konaní nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nemožno vyvodit'.

V dovolaní sa ako dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. uvádza, že žalobcom bola v konaní odňatá možnosť pred súdom konať. Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O postup odnímajúci účastníkovi možnosť pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd podľa § 43 ods. 2 O.s.p. odmietne podanie (žalobu), hoci podmienky pre tento postup nie sú dané.

Keďže súd (až na prípady uvedené v zákone - vid' § 81 ods. 1 O.s.p.) nezačína konanie z vlastnej iniciatívy, ale na podnet účastníka, je zásadne vecou toho, kto navrhuje začatie konania, aby procesný úkon, ktorým začína konanie, prispôbil po stránke formulačnej a obsahovej § 79 ods. 1 O.s.p., stanovujúcemu náležitosti návrhu na začatie konania, uvedenie ktorých je nevyhnutne potrebné, aby súd mohol návrh prejednať a vecne (meritórne) o ňom rozhodnúť. V zmysle tohto ustanovenia má návrh okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 O.s.p.) obsahovať meno, zamestnanie a bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoláva, a musí byť z neho zjavné, čoho sa navrhovateľ domáha. Návrh na začatie konanie musí obsahovať konkrétny návrh výroku rozsudku obsahujúci rozsah uplatneného nároku. V návrhu na začatie konania musia byť uvedené rozhodujúce skutkové údaje konkretizujúce uplatnený nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožňuje jeho jednoznačnú individualizáciu, t.j. nemožnosť zámény. Opísanie rozhodujúcich skutočností slúži k vymedzeniu predmetu konania po stránke skutkovej a k jeho identifikácii, ktorá ho odlišuje od predmetov iných konaní. Návrh musí byť presný a určitý, lebo súd je návrhom na začatie konania viazaný.

Nedostatok náležitostí návrhu na začatie konania bráni jeho vecnému prejednaniu a pokračovaniu v konaní. Ak návrh neobsahuje uvedené náležitosti, je nesprávny alebo nezrozumiteľný, sudca alebo poverený zamestnanec súdu je povinný v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. uznesením vyzvať účastníka, aby ho v určenej lehote opravil alebo doplnil a súčasne je povinný účastníka poučiť, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať.

Ako vyplýva z obsahu spisu, pôvodné podanie žalobcov neobsahovalo všetky formálne ako i obsahové náležitosti žaloby v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p., keďže z neho nebolo zrejmé, ktorých hnutelných a nehnuteľných vecí sa má určovacia žaloba týkať a neboli presne označení žalovaní. Na výzvu súdu, ktorá bola vykonaná v súlade s § 43 O.s.p., žalobcovia niektoré vady podania odstránili, avšak naďalej podanie žalobcov postrádalo konkretizáciu predmetu sporu uvedením identifikácie dotknutých hnutelných a nehnuteľných vecí, ktorých sa podanie týka a ktoré mali tvoriť základ žaloby a individualizovať uplatnený nárok. Aj za predpokladu, že by žalobcom určité dôvody subjektívnej alebo objektívnej povahy spôsobovali ťažkosti v obsahovom vymedzení žaloby, nie je možné od požiadavky náležitostí žaloby vyžadovaných Občianskym súdnym poriadkom ustúpiť a akceptovať neúplnú, neurčitú alebo nepresnú žalobu, keď navyše zákon pripúšťa procesnú možnosť, aby žalobca za konania so súhlasom súdu spresnil žalobu a dokonca ju aj zmenil (§ 95 ods. 1 O.s.p.). Žalobcovia mali, pokiaľ sa chceli vyhnúť odmietnutiu ich podania, žalobu v zmysle výzvy súdu doplniť, nakoľko ani podľa názoru dovolacieho súdu odkaz v žalobe na výmery Národného výboru mesta K. č. 50368/1946 z 30. septembra 1946 a 1. októbra 1946, z ktorých vyvodzovali svoj uplatnený nárok, ako aj ich pripojenie k žalobe, v danom prípade nie je postačujúce z hľadiska splnenia požiadaviek na všeobecné obsahové náležitosti žaloby stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na to, že žalobcovia napriek súdnej výzve žalobu uvedeným spôsobom nedoplnili a vadu predmetného podania neodstránili, postupoval súd prvého stupňa správne, keď toto ich podanie odmietol (§ 43 ods. 2 O.s.p.); rovnako správne postupoval aj odvolací súd, keď jeho uznesenie ako vecne správne potvrdil. Pretože sa súdy riadili zákonom, nie je opodstatnené tvrdenie žalobcov, že ich postupom im bola odňatá možnosť pred súdmi konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Pokiaľ dovolanie žalobcov smeruje proti výroku uznesenia, ktorým odvolací súd odmietol odvolanie žalobcov smerujúce proti uzneseniu súdu prvého stupňa o nepripustení zmeny žaloby, aj v tejto časti je dovolanie procesne neprípustné. K postupu súdu prvého stupňa treba uviesť, že zmena žaloby nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. To, či dôsledky určitého procesného postupu alebo úkonu sú v súlade s touto zásadou, posudzuje súd. Ustanovenie § 95 ods. 1 O.s.p. dáva preto žalobcovi možnosť zmeniť žalobu (len) so súhlasom súdu; súd zmenu žaloby nepripustí (tiež) vtedy, ak by výsledky doterajšieho

konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (viď § 95 ods. 2 O.s.p.). V prípade nepripustenia zmeny žaloby pokračuje súd v konaní o pôvodnej žalobe, pričom žalobca môže uplatniť svoj nárok v novom konaní. Osobitne treba zdôrazniť, že úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Pokiaľ je ním súd prvého stupňa, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto jeho úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena žaloby, nie je prípustné (viď § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.). Ani dovolací súd, posudzujúci prípustnosť dovolania z hľadiska možnosti výskytu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., nemôže prehodnocovať správnosť tejto úvahy súdu.

Inou vadou konania (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), na ktorú musí dovolací súd prihliadnúť aj vtedy, ak nie je v dovolaní namietaná (§ 242 ods. 1 O.s.p.), je procesná vada, ktorá na rozdiel od väd taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Iná vada konania je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z hľadiska dovolateľmi tvrdenej existencii tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., ktorá mala spočívať v nevytvorení možnosti súdmi podávať návrhy na doplnenie dokazovania, treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde). Vada tejto povahy je síce relevantným dovolacím dôvodom, ktorý možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní, sama o sebe (i keby k nej skutočne došlo) ale prípustnosť dovolania nezakladá. Či už teda konanie, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, bolo alebo nebolo postihnuté procesnou vadou v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. (pozn.: dovolací súd napadnuté rozhodnutie z tohto aspektu neposudzoval), nejde o dôvod, ktorý by zakladal prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p.

Žalobcovia v dovolaní ďalej namietali, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). K odňatiu možnosti dovolateľov pred súdom konať nemohli viesť ani právne závery, na ktorých súdy

založili svoje rozhodnutia, lebo ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti výlučne s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Právne posúdenie veci súdom je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nemôže zakladať dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., pretože súd svojím rozhodovaním neporušuje žiadnu procesnú povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona, ani procesné právo účastníka.

Vzhľadom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie podľa Občianskeho súdneho poriadku procesne neprípustné. So zreteľom na to dovolanie žalobcov odmietol podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia odvolacieho súdu.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/ až 3/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd napriek tomu žalovaným 1/ až 3/ nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy tohto konania (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 18. septembra 2008

JUDr. Daniela S u č a n s k á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková